

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

Jezus, ukazawszy się Jedenastu, powiedział do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Te zaś znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie».

Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły (Mk 16, 15-20).

Uczniowie Jezusa, widząc Go po raz ostatni przed wniebowstąpieniem, usłyszeli, co mają czynić, kiedy nie będzie Go już pośród nich. Od zmartwychwstałego Pana otrzymali nakaz: „Idźcie i głoscie Ewangelię”. Ten nakaz skierowany jest również do każdego z nas. Od naszego odważnego głoszenia nauki Jezusa zależy przecież zbawienie innych, zwłaszcza tych, z którymi dzielimy swoje codzienne życie. Czy zatem daję świadectwo o mojej wierze w zmartwychwstałego Pana, czy jestem świadkiem Jego Ewangelii?

W dzisiejszą uroczystość wpatrujemy się w Chrystusa wstępującego do nieba, Czym jest to niebo? To chwała Boga Ojca, w której przebywa zmartwychwstały Jezus, mają w niej udział aniołowie i wszyscy zbawieni. Rozstając się z apostołami, Jezus obiecał: „Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony”. Zgodnie z tą obietnicą chwały nieba dostąpią ci, którzy zaufają słowu Jezusowej Ewangelii i przyjmując chrzest, wejdą na drogę prowadzącą do życia w Bogu. Uczestnictwo w Jego chwale polegać będzie na doświadczeniu bliskości Boga, który jest Miłością. To ta bliskość w pełni zaspokoi nasze pragnienie zbawienia i będzie źródłem wiecznej szczęśliwości. Jednak do niej zdążamy poprzez życie na ziemi, wierząc, że prowadzi do niej zjednoczenie z Chrystusem poprzez wierność Jego Ewangelii.

Choć zmartwychwstały Jezus wstąpił do nieba, to pozostaje z nami we wspólnocie Kościoła i możemy Go rozpoznawać w Jego zbawczym działaniu. Udziela

On bowiem swej mocy tym, którzy odpowiadając na Jego wezwanie, głoszą Ewangelię. Zgodnie z obietnicą Jezusa towarzyszą jej znaki: egzorcyzmy, mówienie językami, pokonywanie zła, uzdrowienia. Dokonywanie tych znaków przez wierzących możliwe jest jedynie w imię Jezusa, w mocy Ducha Świętego, którego Bóg Ojciec udziela tym, którzy są Mu posłuszni. Świadczy to o nieprzerwanej, zbawczej aktywności Chrystusa, który choć zasiadł w chwale po prawicy Boga Ojca, nadal wszędzie współdziała ze swymi uczniami którzy głoszą Jego Ewangelię. Dzięki temu umacnia się królestwo Boże, a dostępują go ci, którzy nawiązują żywą relację z Chrystusem i doświadczają Jego miłości. Wówczas przed nimi otwiera się niebo, jako miejsce wiecznego przebywania w chwale Boga. Niech ta perspektywa przynagla nas do gorliwego głoszenia Ewangelii i wspierania tych, którzy jej szczególnie potrzebują.